

บทที่ 4

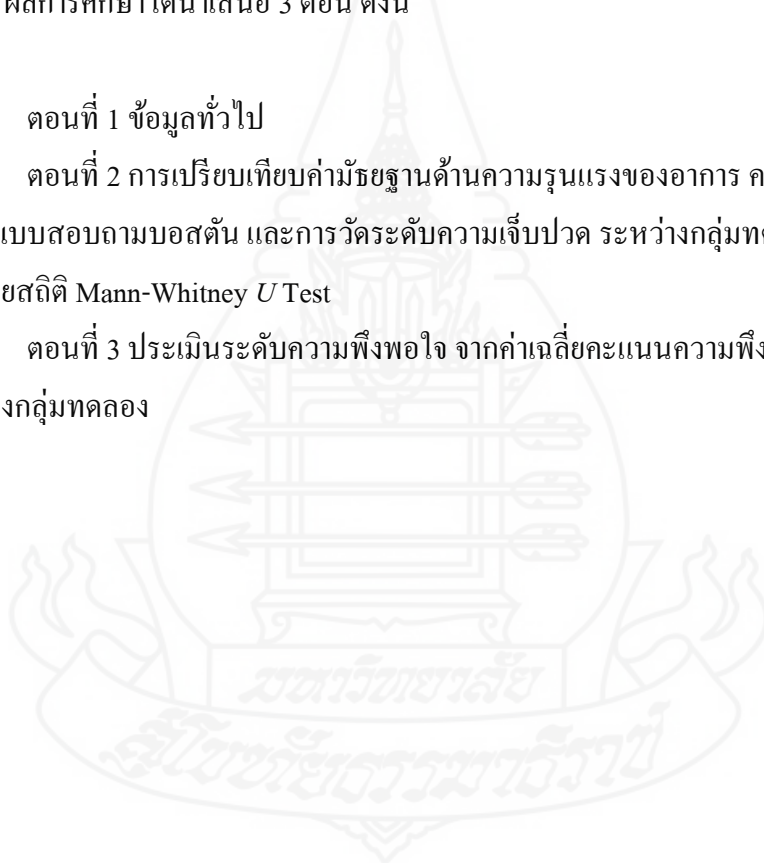
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลของการจัดโปรแกรมบริการพยาบาลที่เสริมสร้างความรู้และความสามารถในการบริหารมือด้วยตนเองต่อความรุนแรงของอาการและความสามารถในการใช้มือของผู้ป่วยกลุ่มอาการอุโมงค์ข้อมือที่บำบัดแบบผู้ป่วยนอกที่มารับการรักษาที่ห้องตรวจศัลยกรรมกระดูกและข้อ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555- เดือนกันยายน พ.ศ. 2556 ผลการศึกษาได้นำเสนอ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบค่ามัธยฐานด้านความรุนแรงของอาการ ความสามารถในการใช้มือจากแบบสอบถามบอสตัน และการวัดระดับความเจ็บปวด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติ Mann-Whitney *U* Test

ตอนที่ 3 ประเมินระดับความพึงพอใจ จากค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจในโปรแกรมที่ได้รับของกลุ่มทดลอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ป่วยกลุ่มอาการอุโมงค์ข้อมือ (Carpal tunnel syndrome) ที่มารับการรักษาที่ห้องตรวจศัลยกรรมกระดูกและข้อ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี จำนวนทั้งสิ้น 40 ราย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 ราย ข้อมูลทั่วไป ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไป

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง(n=20)		กลุ่มควบคุม(n=20)	
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	0	0.00	2	10.00
หญิง	20	100.00	18	90.00
อายุ(ปี)				
น้อยกว่า30 ปี	0	0.00	2	10.00
31-40ปี	6	30.00	5	25.00
41-50 ปี	12	60.00	9	45.00
51 ปีขึ้นไป	2	10.00	4	20.00
	M=43.35	SD=7.10	M=43.6	SD=10.28
สถานภาพสมรส				
โสด	2	10.00	3	15.00
คู่	16	80.00	16	80.00
หม้าย	2	10.00	1	5.00
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา	11	55.00	9	45.00
มัธยมศึกษา	4	20.00	5	25.00
อนุปริญญา	0	0.00	3	15.00
ปริญญาตรี	5	25.00	3	15.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง(n=20)		กลุ่มควบคุม(n=20)	
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
อาชีพ				
รับราชการ	5	25.00	4	20.00
เกษตรกร	6	30.00	4	20.00
ค้าขาย	1	5.00	4	20.00
รับจ้าง	7	35.00	3	15.00
แม่บ้าน	1	5.00	4	20.00
ช่างตัดผม	0	0.00	1	5.00

ข้อมูลจากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 90 มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี ร้อยละ 27.5 และอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี ร้อยละ 52.5 โดยกลุ่มทดลองมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 43.35 ปี (SD=7.10) กลุ่มควบคุมมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 43.6 ปี (SD=10.28) และ อยู่ในสถานภาพสมรสร้อยละ 80 เท่ากัน ในด้านการศึกษาพบว่า ในกลุ่มทดลองมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาร้อยละ 55 ในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 20 และระดับปริญญาตรีร้อยละ 25 สำหรับ กลุ่มควบคุมมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาร้อยละ 45 ในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 25 ระดับอนุปริญญาร้อยละ 15 และระดับปริญญาตรีร้อยละ 15 ส่วนในด้านอาชีพกลุ่มทดลองมีอาชีพรับราชการร้อยละ 25 เกษตรกรร้อยละ 30 รับจ้างร้อยละ 35 และค้าขายและแม่บ้านร้อยละ 5 ส่วนกลุ่มควบคุมมีอาชีพรับราชการ เกษตรกร ค้าขาย และแม่บ้านร้อยละ 20 อาชีพรับจ้างร้อยละ 15 และอื่นๆอีกร้อยละ 5 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติไคสแควร์ พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษาและอาชีพของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน

**ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบค่ามัธยฐานด้านความรุนแรงของอาการ ความสามารถในการ
ใช้มือจากแบบสอบถามบอสตัน และการวัดระดับความเจ็บปวด ระหว่างกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติ Mann-Whitney *U* Test**

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบค่ามัธยฐานคะแนนความรุนแรงของอาการระหว่างกลุ่มทดลองที่ให้บริการ
ตามโปรแกรมกับกลุ่มควบคุมที่ให้บริการตามกิจวัตร

	กลุ่มทดลอง(n=20)	กลุ่มควบคุม(n=20)	p-value	แปลผล
	Median(IR)	Median(IR)		
ก่อนการทดลอง	27.50(11.5)	29.00(4.75)	0.968	NS
หลังการทดลอง	18.50(6.75)	33.00(8.50)	< 0.001	

ข้อมูลจากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า ค่ามัธยฐานคะแนนความรุนแรงของอาการจากแบบสอบถามบอสตันก่อนให้บริการในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนไม่ต่างกัน กล่าวคือ ก่อนให้บริการในกลุ่มทดลองมีคะแนน 27.50 และกลุ่มควบคุม ก่อนให้บริการคะแนน 29.00 สำหรับค่ามัธยฐาน คะแนนความรุนแรงของอาการจากแบบสอบถามบอสตันหลังให้บริการในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.001$ กล่าวคือ กลุ่มทดลองหลังให้บริการคะแนน 18.50 ซึ่งลดลง และ หลังให้บริการในกลุ่มควบคุมมีคะแนน 33.00 ซึ่งเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบค่ามัธยฐานคะแนนความสามารถในการใช้มือระหว่างกลุ่มทดลองที่
ให้บริการตามโปรแกรมกับกลุ่มควบคุมที่ให้บริการตามกิจวัตร

	กลุ่มทดลอง(n=20)	กลุ่มควบคุม (n=20)	p-value	แปลผล
	Median(IR)	Median(IR)		
ก่อนการทดลอง	15.50(7.75)	15.50(3.75)	0.904	NS
หลังการทดลอง	10.00(6.75)	19.00(5.75)	< 0.001	

ข้อมูลจากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าค่ามัธยฐานคะแนนความสามารถในการใช้มือจากแบบสอบถามบอสดัณก่อนให้บริการในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนไม่ต่างกัน กล่าวคือ ก่อนให้บริการทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.50 สำหรับค่ามัธยฐานคะแนนความสามารถในการใช้มือจากแบบสอบถามบอสดัณหลังให้บริการในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.001$ กล่าวคือ หลังให้บริการในกลุ่มทดลองมีคะแนน 10.00 ซึ่งลดลง และกลุ่มควบคุมหลังให้บริการคะแนน 19.00 ซึ่งเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบค่ามัธยฐานคะแนนความเจ็บปวดระหว่างกลุ่มทดลองที่ให้บริการตามโปรแกรมกับกลุ่มควบคุมที่ให้บริการตามกิจวัตร

	กลุ่มทดลอง(n=20)	กลุ่มควบคุม(n=20)	p-value	แปลผล
	Median(IR)	Median(IR)		
ก่อนการทดลอง	6(2)	5(1)	0.478	NS
หลังการทดลอง	4(2)	6(1)	< 0.001	

ข้อมูลจากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า ค่ามัธยฐานคะแนนความเจ็บปวดจากการสอบถามก่อนให้บริการในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนไม่ต่างกัน กล่าวคือ ก่อนให้บริการในกลุ่มทดลองมีคะแนน 6 และกลุ่มควบคุมก่อนให้บริการคะแนน 5 สำหรับค่ามัธยฐานคะแนนความเจ็บปวดจากการสอบถามหลังให้บริการในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ $p < 0.001$ กล่าวคือ หลังให้บริการในกลุ่มทดลองมีคะแนน 4 และกลุ่มควบคุมหลังให้บริการคะแนน 6 ซึ่งเพิ่มขึ้น แสดงว่ากลุ่มทดลองมีความเจ็บปวดลดลง

ตอนที่ 3 การประเมินระดับความพึงพอใจ ในโปรแกรมที่ได้รับของกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความพึงพอใจในโปรแกรมที่ได้รับของกลุ่มทดลอง (n= 20)

ประเด็นการประเมินความพึงพอใจ	Mean	SD	ระดับ
1.วิธีการเชิญชวนให้เข้าร่วมโปรแกรม	3.80	0.41	มาก
2.ความเหมาะสมของระยะเวลาที่เข้าร่วมโปรแกรม	3.60	0.50	มาก
3.ความรู้ ความสามารถและความชำนาญของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ	3.90	0.31	มาก
4.ความยินดีและ เต็มใจของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	4.05	0.39	มาก
5.การติดตามประเมินอาการอย่างต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่	3.80	0.41	มาก
6.การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวและคำปรึกษาขณะที่มารับบริการ	4.15	0.37	มาก
7.โปรแกรมการบริหารนิ้วมือสามารถปฏิบัติได้	3.95	0.22	มาก
8.โปรแกรมการบริหารมือสามารถปฏิบัติได้	3.85	0.37	มาก
9.ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ตามข้อมือ	3.70	0.47	มาก
10.ท่านมีความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์ตามข้อมือ	4.20	0.70	มาก
11.เอกสารหรือคู่มือแนะนำที่ท่านได้รับอ่านเข้าใจง่าย	4.05	0.39	มาก
12.ความเอื้ออาทร และการดูแลเอาใจใส่ของแพทย์	3.85	0.67	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็นการประเมินความพึงพอใจ	Mean	SD	ระดับ
13.ความเอื้ออาทร และการดูแลเอาใจ ใส่ของพยาบาล	4.20	0.41	มาก
14.ท่านคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ ได้รับไปปฏิบัติต่อเรื่องที่บ้านได้	4.10	0.45	มาก
15.ความพึงพอใจต่อโปรแกรมที่ ได้รับในภาพรวม	3.95	0.39	มาก
รวม	3.94	0.26	มาก

จากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ป่วยที่ได้รับการบริการตามโปรแกรมมีระดับความพึงพอใจต่อโปรแกรมที่ได้รับอยู่ในระดับมาก $M = 3.94$ $SD = 0.26$ และถ้าพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์ตามข้อมือ $M = 4.20$ $SD = 0.70$ และความเอื้ออาทร การดูแลเอาใจใส่ของพยาบาล $M = 4.20$ $SD = 0.41$ มีระดับความพึงพอใจสูงสุด ส่วนความเหมาะสมของระยะเวลาที่เข้าร่วมโปรแกรม $M = 3.60$ $SD = 0.50$ มีระดับความพึงพอใจต่ำสุด